

Utakba tapossuk jövőnk kenyerét?

Nem marad termőföld Pest megye déli részén a kavicsbányászat miatt

A kavicsbányák megnyitásáért környezetvédelmi engedélykérelmet benyújtó vállalkozások indoklásként arra hivatkoznak, hogy igény van az útépitéseknél és egyéb építkezéseknél a kitermelt homokra, kavicsra.

Ezt egy időben a Duna medrének kotrása által is nyerték, de ahol a folyó a korábbi földtörténeti korszakokban medrének változtatásával kavicssteraszokat alakított ki, gazdaságossá vált a kavicsbányászat. Ezt a talajvíz alóli kotrással végzik. Az ásványi kincs kitermelésének befejezése után lefolyástalan talajvíztó marad vissza. A több hektárnyi tófelületek fokozott párolgása miatt jelentős a vízvesztés, a tó pedig a környező területek talajvizéből nyer utánpótlást. Ez természetesen a talajvíz szintjének apadásával jár akkor is, ha azt bizonyos mértékben pótolják a távolabbi területekről átszivárgó vizek. Tehát a kavicsbányászat egyrészt megsemmisíti a talajt, a termőföldet, másrészt a megmaradt termőterületeket is károsítja a talajvízszint csökkenése által.

Pest megye déli részén igen csábító vastagságú kavicssterasz húzódik a Duna melletti települések alatt. Az utóbbi évtizedekben egyre fokozódó rohamot intéztek a hazai és külföldi érdekeltségű bányavállalkozások ennek kitermelésére. A táj emiatt lassan átalakult. A térség településeinek külterületén nagy arányban lettek kijelölve bányatelkek a mezőgazdasági területek rovására. A legkirívóbb példákat említve: Délegyháza területének majdnem a fele bányatelkek, a korábban kialakult, közkedvelt délegyházi tavakat nem számítva. Kiskunlacháza több mint 1500 hektár nyilvántartott bányatelkek van a meglévő tavakon kívül. Buggy Nagyközség kijelölt bányatelkeinek sorszámozása már a XX. felett jár...

Az ásványi kincs nemzeti vagyon, s mint ilyen, az állam tulajdona. Hazánkban viszonylag igen alacsony a földvédelmi járulék és a bányajáradékok, a bányanyitást pedig a jogszabályok előnyben részesítik. Nem csak a bányatörvény, hanem még a földvédelmi törvény és az építési törvény is szentesítik az ásványi kincshez való hozzáférés lehetőségét. A kavicsréteg feletti termőföldet kevésbé védik. A jogszabályok szerint az ásványi kincs megkutatását a földtulajdonosának túrníe kell. Az illetékes bányakapitányság megfelelő kutatási terv alapján megadja erre az engedélyt, és a kutatási zárójelentés elfogadása után a bányavállalkozó már kezdeményezheti a település önkormányzatánál a helyi szabályozási terv módosítását a bányatelkek kijelölésére. A jogszabályok rendelkeznek arról is, hogy az önkormányzatoknak kötelessége az ásványi vagyon földalatti elhelyezkedését lehatárolással ábrázolni a településrendezési terveken. Tulajdonképpen az egész térséget – lakott és művelt területet egybefüggően – ki lehetne jelölni ezen az alapon ilyen célra, hiszen a föld alatt húzódó 5-25 méter vastagságú, összefüggő kavicsréteg megléte már tudományosan bizonyított... A gyakorlatban azonban ez úgy működik, hogy az önkormányzatok településrendezési terveiket a szerint kénytelenek időnként módosítani, hogy bányavállalkozók mely területeket „kutattak meg”, és melyik mezőgazdasági művelésű területen kívánnak bányát nyitni. Ezt követi a környezetvédelmi engedélyezési eljárás. Ebben az eljárásban a területi földhivatal szakhatósági nyilatkozata a döntő. A jogszabály szerint csak az átlagosnál gyengébb minőségű termőterületeken adható bányászati engedély, de ha máshol nem áll rendelkezésre hasonló adottságú, bányászatra alkalmas terület, akkor még a jó minőségű termőföld is áldozatul eshet a jogszabályok alapján. Mivel azonban a kavicsbányászat miatt létrejövő bányatavak vízfelületének párolgása apasztja a környéken a talajvíz szintjét, a korábban jó minőségű földek termőképessége is fokozatosan romlik.

A kritikus térségben – nagyjából a Budapest déli határa, a Soroksári Duna-ág, Pest megye déli határa és az M5-ös autópálya által határolt terület – már több mint 2000 hektár összterületű bányató van, és ez a tófelszín egyre gyarapodik a működő és az engedélyezett, illetve engedélyezési eljárás alatt álló bányák miatt.

Mi lesz a terület jövője? A nemrég még jelentős zöldség- és gabonatermelő vidék átalakul nagy tófelületekké. A délegyházi tavakat szerettük, amíg csak azok voltak. Szükség van-e ebben a térségben a Velencei tó nagyságát meghaladó, nehezen kezelhető, átlagosan 10-20 méter mélységű tóvilágra, ahol a kötelezően előírt rekultiváció nyomán csak néhány méter széles parti rézsűn alakul ki természetközeli élővilág? Hogyan változtatja meg az itt élő emberek életkörülményeit ez az átalakulás folyamatosan és hosszú távon? Nélkülözhető-e a nemzetgazdaság számára az a mezőgazdasági termelés, amelyet itt folytattak?

Erre vonatkozóan intézett a Levegő Munkacsoport levélbeli kérelmet az illetékes szaktárcákhoz nyár elején, javasolva az egész térségre kiterjedő, több szempontú hatásvizsgálatot, amely eldöntené a térség jövőjét. A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztériumtól, a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztériumtól, a Nemzeti Fejlesztési és Gazdasági Minisztériumtól és az Önkormányzati Minisztériumtól kapott válaszok elvileg indokoltnak tartják egy ilyen hatásvizsgálat készítését. Azonban arra nem tértek ki, hogy valóban elvégeztetik-e, és ha igen, milyen határidővel.

A kialakult kritikus helyzet és az idő sürgeti a döntést. Megengedheti-e a nemzetgazdaság azt a luxust, hogy az építőipari bontásból származó inert hulladékot, sokszor egész városrészek rehabilitációjából származó bontási anyagot lerakókban tárolja, amikor végre kialakulóban van az építőipari másodnyersanyagok felhasználására szakosodó iparág? Egyre több olyan vállalkozás nyújt be engedélykérelmet, amely inert hulladék-feldolgozó berendezést működtet. Termékeik, a tört beton, újrabeton, útalapba kerülő anyagok egyelőre nem versenyképesek a bányászati nyersanyagok alacsony áraival szemben. Ez helyzet pedig az elhibázott jogszabályok miatt alakult így. Még útépitéshez is olyan ásványi nyersanyagot használunk, amelynek kibányászása miatt termőföldeket kell megszüntetni. Így valóban az utakba tapossuk jövőnk kenyerét!

Mi a szerepe ebben az egész folyamatban a földtulajdonos gazdáknak? A hivatalos eljárásokban véleményük megemlítésre kerülhet ugyan, de nem döntő jelleggel. Vagy eladják telkeiket a bányavállalkozónak, ha megunják a zaklatást és kedvező ajánlatot kapnak, vagy ragaszkodnak ahhoz, hogy földjük műveléséből akarnak megélni, mivel a tulajdonhoz való alkotmányos jog végső soron erre is lehetőséget ad. Kérdés, hogy ezt a gyakorlatban milyen körülmények között érvényesíthetik egyénileg.

A Levegő Munkacsoport úgy látja, hogy a jelenlegi jogszabályok lehetetlenné teszik a földjüket művelni akaró telektulajdonosok érdekeinek érvényesítését csakúgy, mint a környezet hatékony védelmét a kavicsbányászatban érdekelt körökkel szemben. Ezért a civil szervezet levélben kért segítséget a jövő nemzedékek országgyűlési biztosától (ld. a következő oldalon!).

Budapest, 2009. szeptember 2.

Schnier Mária
a Levegő Munkacsoport elnökhelyettese

Budapest, 2009. augusztus 19.
265/2009

Dr. Fülöp Sándor
a jövő nemzedékek országgyűlési biztosa
részére
Országgyűlési Biztos Hivatala

1051 Budapest,
Nádor u. 22.

Tárgy: a kavicsbányászat és a termőföld-védelem konfliktusát okozó jogszabályi hiányosság, a földtulajdonos gazdák és az önkormányzatok érdekérvényesítésének ellehetetlenítése

Tisztelt Fülöp Sándor Úr!

A tárgyban megfogalmazott konfliktushelyzet az utóbbi évtizedekben főleg Pest megye déli részén alakult ki a Budapest déli határa, a Soroksári Duna-ág, Pest megye déli határa és az M5-ös autópálya által határolt területen, ahol a kavicsbánya-vállalkozások szinte rávetették magukat a termőföldek alatt húzódó, tekintélyes vastagságú (5-25 méter) kavicsréteg kitermelésére.

Tevékenységüknek köszönhetően jelenleg már összesen több mint 2000 hektár nyílt víztükör párologtatja a talajvizet a települések külterületein, és ez az összterület folyamatosan tovább növekszik a jelenleg üzemelő bányák és a további, engedélyezett bányák után visszamaradó bányatavak által. A mezőgazdasági termelésre alkalmas földterületek természetszerűleg ugyanilyen arányban fogynak, ráadásul a megmaradó területek alatti talajvíz szintje is kedvezőtlenül alakul.

Nyilvánvaló, hogy a termőföldek megszüntetése után visszamaradó bányatavak „utóhasznosítása” ekkora volumenben illúzió, vagy inkább álszent hivatkozás csakúgy, mint a hatástanulmányokban kötelezően szereplő „rekultiváció” nyomán kecsegtető „természetközeli állapot” szembeállítás a „humán” beavatkozás miatt (mezőgazdasági művelés) tönkretett természetes állapottal. Különösen hamisak az ilyen hivatkozások arra emlékezve, hogy ez a térség nemrég jelentős zöldség- és gabonatermelő terület volt.

A kavicsbányászatnak az építési alapanyag szükségességével való indoklása sem állja meg a helyét, mivel végre hazánkban is egyre több inert hulladékhasznosító berendezést üzemeltető cég folyamodik környezetvédelmi engedélyért, konkrétan Pest megyében is. Ezek a nagy teljesítményű daráló berendezések az építési és bontási hulladékból építési célra felhasználható alapanyagot állítanak elő.

A Levegő Munkacsoport több mint négy éve vesz részt kavicsbánya-nyitási kérelmek környezetvédelmi eljárásaiban, kapcsolatot tartva a térség önkormányzataival, társadalmi szervezeteivel és a lakossággal.

A hatásvizsgálati eljárások – szokás szerint – minden benyújtott kérelem alkalmával külön-külön kerülnek lefolytatásra.

A Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség szakembereivel és az érintett önkormányzatokkal egyetértve fontosnak tartanánk, hogy készüljön az

egész térségre kiterjedő és több szempont szerinti hatásvizsgálat. Mellékeljük ezzel kapcsolatban az illetékes tárcákkal folytatott legújabb levelezésünk másolatát.

Figyelemre méltónak tartjuk a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium válaszát, mely tükrözi a jogszabályoknak azt a sajnálatos szakmai érzéketlenségét, hogy nem veszi figyelembe a kavicsbányászat nyomán visszamaradó bányatavak talajvíz-csökkentő hatását. Emiatt a környezet esetleg „megóvott” jó minőségű termőföldjeinek a minősége jelentősen romolhat. Ráadásul, ha nincs gyengébb minőségű, akkor a jó termőképességű föld is megsemmisíthető az építési alapanyagként szolgáló „ásványi kincs” kitermelése céljából. (Mellékeljük a Ráckevei Földhivatal 2008. júliusi Határozatát.)

Munkánk során szembe találoztunk azzal a különös jogszabályi helyzettel, hogy bár a környezetvédelmi hatóságok dönthetik el végső soron, hogy engedélyezhető-e a bányanyitás, kizárólag környezetvédelmi, természetvédelmi és vízvédelmi vonatkozások alapján dönthetnek.

Az elsőfokú környezetvédelmi határozatok lelkiismeretesen idézik ugyan az érintett földtulajdonosok, helyi társadalmi szervezetek észrevételeit és a földtulajdonosokkal egyetértő, a mezőgazdasági termelés lehetőségeit megőrizni szándékozó jegyző szakhatósági állásfoglalását, de a fellebbezést követő másodfokú határozat már említést sem tesz ezekről a vonatkozásokról. Mintha lényegtelen körülmény lenne az, hogy a földet művelő telektulajdonosok továbbra is ebből akarnak élni, és tulajdonképpen telekkönyvileg övék a föld.

Alsónémedi és Majosháza esetében a másodfokú környezetvédelmi hatóság – a Közép-Magyarországi Regionális Közigazgatási Hivatal szakhatósági véleménye alapján – a jegyző szakhatósági állásfoglalását jogszabálysértőnek minősítette és megsemmisítette. Alsónémedi jó minőségű termőföldjeit egy alkalommal csak a Pest Megyei Földhivatal állásfoglalása mentette meg attól, hogy a kavicsbánya-nyitás környezeti hatásvizsgálati eljárása folytatódjon a jegyző, a földet művelő gazdák és a helyi társadalmi szervezet tiltakozása ellenére. (Mellékeljük az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség 14/310/17/2009. sz. Határozatát)

Több alkalommal találoztunk azzal a jelenséggel, hogy amikor az önkormányzatok jegyzői a földet művelő gazdákra hivatkozva ellenzik a kavicsbánya nyitást, a Közép-Magyarországi Regionális Közigazgatási Hivatal szigorú formai okokra hivatkozva jogszabálysértőnek minősíti a jegyző állásfoglalását.

Nyugtalanítónak tartjuk a Ket. 72. § (1) bekezdéséhez való merev ragaszkodást a szakhatósági állásfoglalások elbírálása tekintetében, valamint azt, hogy a jegyzőnek csak a 314/2005. sz. Korm. rendelet 12. sz. melléklete 2. pont a) (*helyi környezet- és természetvédelemre kiterjedően*) esetében lenne joga nyilatkozni, és a lakosság életének, életfeltételeinek védelmére kiterjedően (*i*) pont) nem kötelező állásfoglalását megkérni. Ez azt jelentheti, hogy ilyen szempontú nyilatkozatát nem köteles figyelembe venni a másodfokú környezetvédelmi hatóság.

Ezek szerint a kavicsbányákra vonatkozó eljárásokban, mivel a földtulajdonos lakosság véleménye mind önmagában, mind az önkormányzatot képviselő jegyző állásfoglalásában hiába jelenik meg, nem befolyásolja a döntést sem a bányakapitányságok, sem a környezetvédelmi hatóságok által lebonyolított eljárásokban. A földtulajdonosok jogukat csak egyénileg, a tulajdonhoz való alkotmányos jog alapján érvényesíthetik a hivatalos engedélyeket lobogtató, erőszakosan fellépő bányavállalkozókkal szemben.

A termőföld védelme, a mezőgazdasági termelés lehetőségének jövője szerintünk sokkal fontosabb annál, hogy végső soron magánszemélyek (a felaprózott földtulajdonok esetében egy-egy bányateleknél sok-sok telektulajdonos) ellenálló képességétől függjön.

A bányakapitányságok általában minden esetben megadják a kutatási engedélyt megfelelő kutatási műszaki terv benyújtása alapján, és ezt a telektulajdonosoknak tűrniük kell, hiszen a termőföld alatti ásványi vagyon állami tulajdon. A zárójelentés elfogadása után a bányakapitányság kijelöli a bányatelket, bár határozatában – a kitermelés feltételeként – megemlíti, hogy: „*Bányászati tevékenységet adott földterületen megkezdeni csak az ingatlantulajdonos hozzájárulásával szabad.*” (Általános példaként mellékeljük a Szolnoki Bányakapitányság 2004. márciusi levelét.)

A bányavállalkozók azonban ilyenkor már birtokon belül érzik magukat, és a környezetvédelmi eljárás keretében igen erőszakos, nemegyszer fenyegető fellépést tanúsítanak. (A környezetvédelmi hatóság által rendezett közmeghallgatásokon és egyeztető tárgyalásokon ezt mi is tapasztaltuk.) Elképzelhető, hogy az ilyen viták egy-egy magánszeméllyel szemben hogyan zajlanak le.

A benyújtott előzetes vizsgálati dokumentációk és hatásvizsgálatok opponencia nélküli „szakmai” bizonyításai ellentmondást nem tűrően bizonygatják, hogy a bánya üzemelése és az utána visszamaradt bányató a környék talajvíz-háztartásában nem fog lényeges változást okozni. Bevezetesként jogszabályi idézetekre támaszkodva az ásványi vagyon kitermelésének kényszerű tūrését sugallják.

A települések önkormányzatainak törvényi kötelessége a kijelölt bányatelket ábrázolni a településrendezési terven. Ebből a célból időnként fennáll a településrendezési tervek módosításának szükségessége, legfeljebb annak időzítése, eljárásának lefolytatása okoz némi késedelmet.

- Délegyháza településrendezési tervének térképi ábrázolásán olyan különös kettősség látható, hogy „Má” mezőgazdasági jelölés szerepel bányatelket jelző körülhatárolásokon belül. Pedig a Budapesti Agglomeráció Területrendezési Terve, valamint a telkekre ráírt minősítések szerint ezek igen jó termőtulajdonságú szántóföldek. Ennek ellenére kavicsbánya-nyitási kérelem van rájuk benyújtva.
- Kiskunlacháza külterületének majdnem egész északi része bányatelekként van ábrázolva, de kavicsbánya-nyitási kérelemmel kapcsolatos eljárás a még mezőgazdasági minősítésű területekre is folyamatban van...

Az önkormányzatok hozzáállása vegyes. Szakhatósági hozzájárulásuk megadását sok esetben a bányavállalkozástól remélt adóbevétel motiválja.

Bugyi Nagyközség Önkormányzata például a Bugyi X. számú kavicsbánya 2005. évi környezetvédelmi eljárásában még lakosságával egyetértésben drámaian tiltakozott az újabb bányanyitás ellen, de településrendezési tervének 2009. évi módosítása alkalmával már az alapellátási költségek előteremtésére hivatkozva támogatta a sokadik kiszemelt telekre jelentkező bányavállalkozót. Délegyházán már a XXI. sorszámú kavicsbánya környezetvédelmi eljárásánál tartanak. A térség valamennyi települése külterületének jelentős hányada bányatelekként van kijelölve.

Ez riasztó jövőképet vetít előre. Az önkormányzatok egy része már nem áll ellen a bányanyitási kérelmeknek, és vannak olyan gazdák, akik szintén rövid távú haszon érdekében eladják maguk alól a termőföldet.

Dunaharaszti Önkormányzata azonban ez év tavaszán szembeszállt a magabiztosan követelőző bányavállalkozóval, és Alsónémedi, Majosháza, Dunavarsány, Ócsa sem akar engedni területén több bányanyitást.

Mik a lehetőségeik? Mit tehetnek azok a gazdák, akik továbbra is művelni akarják földjeiket? Hogyan védheti meg őket a velük egyetértő önkormányzatuk abban az esetben, ha „helyi környezet- és természetvédelemre” való hivatkozással nem tud eredményesen élni? (Például ha nem esik a terület természetvédelmi oltalom alá, a kitermeléssel és szállítással járó környezeti szennyezés vádját pedig az opponencia nélküli hatástanulmány fölényesen kivédi.) Hogyan biztosíthatja ilyenkor az önkormányzat a település mezőgazdasági termeléssel foglalkozó lakosságának jövőjét és a termőföld megmaradását a jövő számára?

Ebben szeretnénk kérni az Ön segítségét!

Példaképpen mellékeljük a Majosháza, valamint Alsónémedi ügyével kapcsolatos környezetvédelmi határozatokat.

A másodfokú környezetvédelmi hatóság nem foglalkozik a földtulajdonosok véleményével, a szakhatóságként döntően figyelembevett földhivatalok pedig csak a termőföld érték szerinti besorolását mérlegelik. Ráadásul, a bányászat, mint „helyhez kötött tevékenység” törvény szerinti előnyt élvez még a jó minőségű termőfölddel szemben is. Ilyen körülmények között létrejöhet a környezetvédelmi engedély másodfokon való megadása olyan kavicsbánya-nyitásra (vagyis: termőföld megszüntetésére), mely termőföldek tulajdonosai továbbra is művelni szeretnék a földjeiket, mert ezáltal találják meg számításukat – függetlenül a földhivatalok minősítésétől.

Úgy gondoljuk, hogy a mezőgazdasági termelés lehetőségének megőrzése létfontosságú Pest megye közigazgatási területén a Duna folyam magyarországi középső szakasza melletti települések térségében is, ahol a földművelés kultúrájának jelentős múltja van.

A kavicsbányászat után visszamaradó tavak utóhasznosítására – a kijelölt bányatelkek és a folyamatban lévő engedélyezési eljárások szerinti volumenben – nincs igény, és fenntartásuk a tapasztalatok szerint nem megoldott. A hatalmas felületükön történő párologás miatt a talajvíz szintje olyan mértékben csökken, ami a megmaradt termőföldek minőségét is károsítja.

Felelőtlenségnek tartjuk, hogy tovább folytatódjon a térségben a termőföldek megszüntetésével és károsításával járó ásványivagyon-kitermelés, amikor más módon, a bontásból származó másodnyersanyagok hasznosításával is előállítható építőipari alapanyag. Szerintünk nem megoldás, hogy a hivatalos eljárásokban az esetek nagy többségében bányászati engedélyt szerzett vállalkozókkal szemben a földet művelő gazdákra, mint egyénekre háruljon olyan nemzetgazdasági jelentőségű feladat, mint a térség még megmaradt termőföld-területének megőrzése a jövő számára. Indokoltnak tartanánk, hogy véleményük a hivatalos eljárások keretén belül is döntő tényezőként szerepelhessen.

Üdvözlettel:

Schnier Mária
elnökhelyettes

Mellékletek:

- A Levegő Munkacsoport levele a Környezetvédelmi Minisztériumhoz (és az egyéb illetékes tárcákhoz)
- Az Önkormányzati Minisztérium válasza
- A Nemzeti Fejlesztési és Gazdasági Minisztérium válasza
- A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium válasza
- A Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium válasza

Alsónémedi ügyével kapcsolatban:

-

- A Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség KTVF:2090-3/2009. sz. Határozata
- Az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség 14/310/17/2009. sz. Határozata

-

Majosháza ügyével kapcsolatban:

- A Levegő Munkacsoport 271/2008. sz. észrevétele
- A Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség KTVF:40847-18/2008. sz. Határozata
- Az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség 14/596/17/2009. sz. Határozata

Általános példák:

- Körzeti Földhivatal Ráckeve 2008. július 22-én kelt. 10.300-4/2008. sz. levele
- Szolnoki Bányakapitányság 2004. március 25-i levele

Budapest, 2009. szeptember 2.
284/2009

Dr. Fülöp Sándor
a jövő nemzedékek országgyűlési biztosa
részére
Országgyűlési Biztos Hivatala

1051 Budapest,
Nádor u. 22.

Tárgy: a kavicsbányászat és a termőföld védelem konfliktusát okozó jogszabályi hiányosság, a földtulajdonos gazdák és az önkormányzatok érdekérvényesítésének ellehetetlenítése

Tisztelt Fülöp Sándor Úr!

Tárgyi témájú, augusztus 31-én kézbesített, 265/2009 iktatószámú levelünkhöz kiegészítésként szeretném mellékelni egy újabb, Alsónémedével kapcsolatos kavicsbánya-nyitási kérelem előzetes vizsgálati dokumentációjának igen jellemző részletét, valamint a Jegyző és a Körzeti Földhivatal szakhatósági állásfoglalását.

A kavicsbánya-nyitási kérelmekhez benyújtott előzetes vizsgálati dokumentációk (EVD) bevezetési általában felsorolnak olyan jogszabályi idézeteket, amelyek alátámasztják a kavicsbányászathoz való jogot, sugallva annak kötelező tűrését.

Jelen eljárásban figyelemre méltónak tartjuk a Körzeti Földhivatal állásfoglalását, mely úgy adja meg szakhatósági hozzájárulását, hogy alacsony minőségi osztályba sorolja a mezőgazdasági területeket. A jegyzői állásfoglalás pedig határozottan elutasítja a területen kavicsbánya nyitását.

Az előzetes vizsgálati eljárás jelenleg folyamatban van, a Levegő Munkacsoport néhány napon belül adja be az előzetes vizsgálati dokumentációval kapcsolatos észrevételeit. (A dokumentáció egyes részleteiből szoktunk kapni – kérésünk alapján – másolatot, a teljes dokumentációba csak betekinthetünk, de szerzői jogra hivatkozva abból nem kaphatunk teljes példányt.)

Köszönettel:

Schnier Mária
elnökhelyettes

Mellékletek (másolatban):

- Az RPM Kft. által készített: „Alsónémedi-Ócsa külterületén tervezett kavicsbánya előzetes vizsgálati dokumentációja” 1-8. oldal
- Körzeti Földhivatal Dabas 10317-3/2009. sz. Szakhatósági állásfoglalása
- Ócsa Város Jegyzője Ócsa-Alsónémedi Építésügyi Hatósági Igazgatási Társulás 191-16/2009. sz. állásfoglalása
- A Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség KTVF: 29298-26/2009. számú Végzése
- A Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség KTVF: 29298-28/2009. számú felszólítása
- A Levegő Munkacsoport 267/2009. sz. válasza